

قبس من نور القرآن

درس 19 – الجزء الاول : سورة البقره : ايات 111 - 123

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَالُوا	لَنْ يَدْخُلَ	الْجَنَّةَ	إِلَّا	مَنْ
ق و ل	د خ ل	ج ن		
و گفتند	هرگز داخل نشود	(به) بهشت	جز	کسی که
كَانَ	هُودًا	أَوْ	نَصَارَى	تِلْكَ
ک و ن	ه و د		ن ص ر	
باشد	یهودی	یا	نصارا (مسیحی)	این
قُلْ	هَاتُوا	بُرْهَانَكُمْ	إِنْ	كُنْتُمْ
ق و ل	ه ا ت	ب ر ه ن		ک و ن
بگو	بیاورید	دلیل تان را	اگر	هستید
				صَادِقِينَ ﴿١١١﴾
				ص د ق
				راستگو -

بَلَىٰ	مَنْ	أَسْلَمَ	وَجْهَهُ	لِلَّهِ	وَهُوَ
		س ل م	و ج ه	ا ل ه	
آری،	هر کس	تسلیم کند	روی خود را (همه و جودش را)	برای الله	در حالی که او
مُحْسِنٌ	فَلَهُ	أَجْرُهُ	عِنْدَ	رَبِّهِ	وَلَا
ح س ن		ا ج ر	ع ن د	ر ب ب	
نیکوکار باشد	پس برای اوست	پاداش وی	نزد	پروردگارش،	و نه
خَوْفٌ	عَلَيْهِمْ	وَلَا	هُمْ	يَخْزَنُونَ ﴿١١٢﴾	
خ و ف				ح ز ن	
ترسی است	بر آنان	و نه	آنان	اندوهگین می شوند -	

وَقَالَتِ	الْيَهُودُ	لَيْسَتْ	النَّصَارَى	عَلَىٰ	شَيْءٍ	وَقَالَتِ
ق و ل		ل ي س	ن ص ر		ش ی آ	
و گفتند	یهودیان،	نیستند	نصارا (مسیحان)	بر	چیزی (از آئین حق)	و گفتند
	النَّصَارَى	لَيْسَتْ	الْيَهُودُ	عَلَىٰ	شَيْءٍ	وَهُمْ
	ن ص ر	ل ي س			ش ی آ	
	نصارا (مسیحان)	نیستند	یهودیان	بر	چیزی (از آئین حق)	حال آنکه آنان

قبس من نور القرآن

درس 19 - الجزء الاول : سورة البقره : ايات 111 - 123

يَتْلُونَ	الْكِتَابَ	كَذَلِكَ	قَالَ	الَّذِينَ	لَا يَعْلَمُونَ
ت ل و	ك ت ب		ق و ل		ع ل م
می خوانند	کتاب آسمانی را	همچنین	گفتند	کسانی که	دانشی ندارند
مِثْلَ	قَوْلِهِمْ	فَاللَّهُ	يَحْكُمُ	بَيْنَهُمْ	يَوْمَ
م ث ل	ق و ل	أ ل ه	ح ك م	ب ي ن	ي و م
مانند	سخنان آن را	پس الله	داوری می کند	میان ایشان	روز
الْقِيَامَةِ		فِيمَا		كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾	
ق و م				خ ل ف	
رستاخیز		در آنچه		در آن اختلاف می کردند -	

وَمَنْ	أَظْلَمَ	مِمَّنْ	مَنَعَ	مَسَاجِدَ	اللَّهِ
	ظ ل م		م ن ع	س ج د	أ ل ه
و کیست	ستمگار تر	از کسی که	باز دارد	(مردم راز)مسجد های	الله متعال
أَنْ	يُذَكَّرَ	فِيهَا	اسْمُهُ	وَسَعَى	فِي خَرَابِهَا
	ذ ك ر		س م و	س ع ي	خ ر ب
اینکه	یاد شود	در آنها	نام او	و بکوشد	در ویرانی آنها؟
أُولَئِكَ	مَا كَانُوا	لَهُمْ	أَنْ يَدْخُلُوهَا	إِلَّا	خَائِفِينَ
	ك و ن		د خ ل		خ و ف
آنان	سزاوار نیست	برای شان	که در آیند در آن (مساجد)	مگر	(به حالت)ترسان
لَهُمْ	فِي الدُّنْيَا	خِزْيٌ	وَلَهُمْ	فِي الْآخِرَةِ	عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾
	د ن و	خ ز ي		أ خ ر	ع ظ م
برای آنان	در دنیا	خواری است	و برای آنها	در آخرت	عذابی بزرگ است

وَلِلَّهِ	الْمَشْرِقُ	وَالْمَغْرِبُ	فَأَيْنَمَا	تَوَلَّوْا	فَتَمَّ
أ ل ه	ش ر ق	غ ر ب		و ل ي	
و از آن الله است	مشرق	و مغرب	پس به هر سو	رو کنید	پس همانجا
وَجْهُهُ	اللَّهُ	إِنَّ	اللَّهُ	وَاسِعٌ	عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
و ج ه	أ ل ه		أ ل ه	و س ع	ع ل م
رو (به)	الله متعال است	همانا	الله متعال	گسترده و جود	داناست

قبس من نور القرآن

درس 19 - الجزء الاول : سورة البقره : ايات 111 - 123

وَقَالُوا	اتَّخَذَ	اللَّهُ	وَلَدًا	سُبْحَانَهُ	بَلْ	لَّهُ
ق و ل	أ خ ذ	ا ل ه	و ل د	س		
و گفتند	گرفته است	الله متعال	فرزندی را	منزه است او	بلکه	از آن اوست
مَا	فِي السَّمَاوَاتِ	وَالْأَرْضِ	كُلُّ	لَهُ	قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾	
	س م و	أ ر ض	ك ل ل		ق ن ت	
آنچه	در آسمان ها	و زمین است،	همگی	برای او	فرمانبرند.	

بَدِيعُ	السَّمَاوَاتِ	وَالْأَرْضِ	وَإِذَا	قَضَىٰ	أَمْرًا
ب د ع	س م و	أ ر ض		ق ض ي	أ م ر
پیدا کننده	آسمان ها	و زمین است	و چون	حکم کند	کاری را
فَإِنَّمَا	يَقُولُ	لَهُ	كُنْ	فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾	
	ق و ل		ك و ن	ك و ن	
پس فقط	گوید	او را:	شو	پس می شود	

وَقَالَ	الَّذِينَ	لَا يَعْلَمُونَ	لَوْلَا	يُكَلِّمُنَا	اللَّهُ
ق و ل		ع ل و		ك ل م	أ ل ه
و گفتند	کسانی که	نمی دانند	چرا سخن نگوید با ما	الله	یا
أَوْ	تَأْتِينَا	آيَةً	كَذَلِكَ	قَالَ	الَّذِينَ
	أ ت ي	أ ي ي		ق و ل	
نیاید به سوی ما	نشانه ای؟	این چنین	گفتند	کسانی که	پیش از آنها بودند
مِنْ قَبْلِهِمْ	مِثْلَ	قَوْلِهِمْ	تَشَابَهَتْ	قُلُوبُهُمْ	قَدْ
ق ب ل	م ث ل	ق و ل	ش ب ه	ق ل ب	ب ي ن
همانند	سخن آنان را	مشابهت دارد	دل های شان	به درستی که	واضح بیان کردیم
بَيِّنًا	الْآيَاتِ	لِقَوْمٍ	يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾		
ب ي ن	أ ي ي	ق و م	ي ق ن		
آیات/نشانه ها	را	برای قوم که	یقین دارند		

قبس من نور القرآن

درس 19 – الجزء الاول : سورة البقره : ايات 111 - 123

إِنَّا	أَرْسَلْنَاكَ	بِالْحَقِّ	بَشِيرًا	وَنَذِيرًا	وَلَا
	ر س ل	ح ق ق	ب ش ر	ن ذ ر	
همانا ما	فرستادیم تو را	به حق	مژده دهنده	و بیم رسانی	و از تو پرسیده نمی شود
تُسْأَلُ	عَنْ أَصْحَابِ	الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾			
س آ ل	ص ح ب	ج ح م			
در باره	همدمان / اهل	دوزخ			

وَلَنْ تَرْضَى	عَنْكَ	الْيَهُودُ	وَلَا	النَّصَارَى	حَتَّى
ر ض و				ن ص ر	
و هرگز خشنود نمی شوند	از تو	یهودیان	ونه	نصارا (مسیحان)	تا آنکه
تَتَّبِعَ	مِلَّتَهُمْ	قُلْ	إِنَّ	هُدَى	اللَّهِ
ت ب ع	م ل ل	ق و ل		ه د ی	آ ل ه
پیروی کنی	از آیین آنها	بگو	بی گمان	هدایت	الله
الْهُدَى	وَلَنْ	اتَّبَعْتَ	أَهْوَاءَهُمْ	بَعْدَ	الَّذِي
ه د ی		ت ب ع	ه و ی	ب ع د	
هدایت (واقعی) است	و اگر	پیروی کنی	از هوس های شان	پس از	آنکه
جَاءَكَ	مِنَ الْعِلْمِ	مَا لَكَ	مِنْ	اللَّهِ	
ج ی آ	ع ل م			آ ل ه	
آمد به سوی تو	از دانش (وحی)	نیست برای تو	از سوی	الله	
مِنْ	وَلِيٍّ	وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾			
	و ل ی	ن ص ر			
هیچ	دوستی	و نه هیچ یآوری -			

الَّذِينَ	آتَيْنَاهُمْ	الْكِتَابَ	يَتْلُونَهُ	حَقَّ	تِلَاوَتِهِ	أُولَئِكَ
	آ ت ی	ک ت ب	ت ل و	ح ق ق	ت ل و	
آنان که	دادیم به ایشان	کتاب (آسمانی را)	می خوانند آن را	به حق	تلاوت آن	آنانند که
يُؤْمِنُونَ	بِهِ	وَمَنْ	يَكْفُرُ	بِهِ	فَأُولَئِكَ	الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾
آ م ن			ک ف ر			خ س ر
ایمان می آورند	به آن	و هر که	کفر ورزد	به آن	پس آنان	خودشان زیان کارند -

قبس من نور القرآن

درس 19 – الجزء الاول : سورة البقره : ايات 111 - 123

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ	اذْكُرُوا	نِعْمَتِي	الَّتِي	أَنْعَمْتُ	عَلَيْكُمْ
ب ن ي	ذ ك ر	ن ع م		ن ع م	
ای بنی اسرائیل	به یاد آورید	نعمت مرا	که	ارزانی داشتم	بر شما
وَأَنِّي	فَضَّلْتُكُمْ	عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾			
	ف ض ل	ع ل م			
و اینکه من	برتری دادم شما را	جهانیان (هم عصر تان) -			

وَاتَّقُوا	يَوْمًا	لَا تَجْزِي	نَفْسٌ	عَنْ نَفْسٍ	شَيْئًا	وَلَا يُقْبَلُ
و ق ي	ي و م	ج ز ي	ن ف س	ن ف س	ش ي أ	ق ب ل
و بترسید	از روزی که	که بکار نه آید	هیچ کس	از هیچ کس	چیزی را	و قبول نشود
مِنْهَا	عَدْلٌ	وَلَا تَنْفَعُهَا	شَفَاعَةٌ	وَلَا	هُمْ	يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾
	ع د ل	ن ف ع	ش ف ع			ن ص ر
از وی	هیچ جایگزینی	و سود ندهد او را	شفاعتی	و نه	آنان	یاری شوند